

UNIVERSITATEA "BIOTERRA" BUCURESTI

Facultatea de Drept

Master: "Securitatea comunitara si terorismul"

REFERAT

la disciplina:

Politica Penala a Uniunii Europene si de Securitate Comuna si Terorismul

Tema : Traficul ilicit de droguri si Terorismul

Coordonator stiintific : conf. univ.dr. Miclea Damian

Masterand :

TRANDAFIR FLORIN-DORU

-2007-

CUPRINS

	Pag.
Capitolul 1 INTRODUCERE	3
Capitolul 2 DROGURILE - TERMENI, NOTIUNI ȘI CRITERII DE CLASIFICARE	4
Capitolul 3 Droguri licite și droguri ilicite	15
Capitolul 4 Caracteristicile, evoluția și tendințele manifestate de traficul ilicit și abuzul de droguri	17
Capitolul 5 Traficul ilicit de droguri si Terorismul	20
BIBLIOGRAFI E	25

Capitolul 1. INTRODUCERE

În ultimii ani, flagelul drogurilor reprezintă fenomenul cel mai complex, profund și tragic al lumii contemporane, în condițiile în care, anual, miliarde de dolari și sute de mii de oameni sunt angrenați în acest mariaj al morții numit „*Traficul și consumul ilicit de droguri*”. În perspectiva anilor viitori, amploarea acestui fenomen este deosebit de îngrijorătoare și datorită faptului că nu există o statistică clară și precisă a producției, traficului, consumului și numărului celor decedați din cauza drogurilor.

Criminalitatea creată de droguri, prin consecințele sale de ordin social, economic, medical, cultural și politic cauzează prejudicii considerabile nu numai intereselor de stat, dar și celor ale societății, ale multor persoane particulare, atentează la viața și sănătatea cetățenilor, influențează în mod demoralizator asupra conștiinței și comportamentului oamenilor.

Îngrijorarea specialiștilor în materie (medici, psihologi, sociologi, profesori, ziariști, funcționari din diferite organisme statale, specialiști coopțați în organizații neguvernamentale) este alimentată, în primul rând, de mondializarea crescândă a acestei problematice și de ștergerea, tot mai rapidă, a distincției, existente într-o recentă anterioritate, între țările producătoare, consumatoare și de tranzit.

Un exemplu elocvent, din acest punct de vedere, îl constituie escaladarea problematice în România începând cu anul 1990, când traficul ilicit și abuzul de droguri au surclasat toate pronosticurile specialiștilor, astfel că dintr-o țară de „tranzit” a devenit una „consumatoare de droguri”.

Alarma socială născută din proliferarea, fără precedent, a drogurilor conduce la ideea, deloc mulțumitoare, că strategiile de luptă adoptate împotriva acestui fenomen, în general vorbind, de către comunitatea mondială și de Guvernul României, în special, s-au dovedit a fi ineficiente.

În prezent, traficul ilicit de droguri este o activitate criminală foarte lucrativă, cu caracter supranațional, care acționează în conformitate cu legile economiei de piață, având drept scop imediat alimentarea centrelor de consum și, ca finalitate, obținerea unor enorme beneficii, ceea ce presupune, în mod justificat, interesul statului de a-și orienta, în mod cât mai eficient, propria politică în lupta antidrog, pentru apărarea sănătății propriilor cetățeni și salvarea valorilor socio-morale.

Însă, fiecare stat (ba chiar colectivitățile sociale din interiorul unei țări) are anumite „particularități”, create de așezarea geografică, de tradiții, religie, cultură și nu în ultimul rând, de diversitatea și disponibilitatea drogurilor, la un anumit moment dat. Aceste specificități trebuie corelate cu calitatea măsurilor preventive și punitive luate de organele statale cu asemenea atribuțiuni. Iată de ce la orientarea politicii noastre, trebuie să se ia în considerație „profilul” traficului ilicit de droguri existent pe teritoriul României în raport cu numeroși alți factori. Or, acest lucru presupune, în primul rând, o atentă și complexă analiză și concretizare a celor trei vectori care constituie structura fenomenului aflat în discuție și anume: **drogul – individul – societatea**

Capitolul 2. DROGURILE - TERMENI, NOTIUNI ȘI CRITERII DE CLASIFICARE

Rigurozitatea științifică și dorința de evitare a unor inadvertențe ne impun ca, în debutul prezentei lucrări, să facem o prezentare a principalilor termeni de specialitate cu care vom opera și să explicităm noțiunile folosite în legătură cu aceștia, în condițiile în care, cu referire la heroina, cocaina, Ecstasy și alii compuși cu efecte asemănătoare asupra organismului uman, utilizarea unor termeni precum droguri, stupefiante, substanțe psihotrope și substanțe narcotice poate să genereze confuzii în anumite situații.

Conform Dictionarului Explicativ al Limbii Române, (ed. 1996), prin termenul "drog" se înțelege o "substanță de origine vegetală, animală sau minerală care se întrebuințează la prepararea unor medicamente și ca stupefiant", termenul "stupefiant" definește o "substanță medicamentoasă care inhibă centrul nervos, provocând o stare de inerție fizică și psihică și care, folosită mult timp, duce la obișnuință și la necesitatea unor doze crescând; substanța care, prin folosire repetată, da naștere fenomenului de obișnuință", termenul "psihotrop, -ă" se referă la un "medicament cu acțiune asupra psihicului", iar termenul "narcotic, -ă" se referă la o "substanță, medicament, care provoacă narcoza - stare caracterizată prin pierderea cunoștinței, relaxare musculară, diminuarea sensibilității și a reflexelor, provocată artificial prin acțiunea substanțelor narcotice asupra centrilor nervoși, în special în intervențiile chirurgicale".

Definițiile acestor termeni, care în majoritatea situațiilor sunt folosiți ca fiind sinonimi, au un caracter general, dar nu cuprinzător pentru clasa de compuși chimici ce face obiectul acestei lucrări, cum de altfel, se va constata din cele ce urmează.

Primele încercări de abordare unitară la nivel internațional a domeniului traficului și consumului de droguri - atât în ceea ce privește terminologia, cât și politica față de aceste fenomene - datează de la începutul secolului al XX-lea. Astfel, Conferința de la Shanghai, din 1909, care a reunit treisprezece delegații ale unor țări implicate activ în comerțul cu opiu (SUA, China, Marea Britanie, Franța, Germania, Italia, Olanda, Portugalia, Austro-Ungaria, Rusia, Japonia, Siam și Persia) și a vizat stabilirea unor criterii privind această activitate. Ulterior, în cadrul Conferinței de la Haga din 1912, au fost stabilite noi reguli privind comerțul cu opiu, morfina, cocaina și codeina, fiind acreditată și acceptată ideea necesității unui control al utilizării acestor substanțe în scop medical.

La inițiativa Societății Națiunilor (predecesoarea Organizației Națiunilor Unite), în anul 1925, are loc Conferința de la Geneva, în cadrul căreia se stabilesc noi reguli privind comerțul și utilizarea opiului și a substanțelor anterior amintite (printre care, pentru prima dată, au fost incluse cannabisul și heroina) și se pun bazele unui "Comitet central permanent" ce urma să se ocupe cu supravegherea punerii în practică a noilor reguli stabilite. Ulterior, în perioada 1931 - 1953, au avut loc, la nivel internațional, șase conferințe ce au vizat traficul și consumul de droguri, în cadrul acestora încercându-se abordarea unitară a controlului și a eradicării fenomenului.

Rezultatele acestor demersuri au constituit baza Convenției Unice Asupra Stupefiantelor, adoptată în data de 30 martie 1953 la New York și modificată prin Protocolul din 1972, care constituie temelia sistemului de control și prohibiție a stupefiantelor. În acest context au fost definiți, pentru prima dată, o serie de termeni unanimi acceptați referitori la domeniul vizat. Convenția Națiunilor Unite Asupra Substanțelor Psihotrope de la Viena din anul 1971, lărgeste cadrul instituțional privind domeniul și impune o serie de constrângeri administrative legate de comerțul și traficul ilicit cu substanțele vizate.

Convenția Contra Traficului Ilicit de Stupefiante și Substanțe Psihotrope din 1988, desfășurată sub egida Națiunilor Unite, vine să întărească cadrul instituțional în domeniu, adaptându-l la mutațiile survenite. Tot pe această linie a fost adoptat și Regulamentul Nr. 3677 al Consiliului Uniunii Europene din 1990, cu privire la

masurile ce vor fi luate pentru impiedicarea deturnarii anumitor substante (precursori chimici) pentru fabricarea ilicita a stupefiantelor și substantelor psihotrope.

In fapt, acestea sunt doar cateva dintre cele mai importante momente ale evolutiilor inregistrate la nivel international pe linia stabilirii unui limbaj comun, mai ales in plan juridic, cu privire la fenomenul traficului și consumului de droguri, deciziile astfel adoptate fiind transpuse in plan legislativ și administrativ de majoritatea tarilor, in conformitate cu specificul și interesele locale și regionale.

Cu toate acestea nu se poate vorbi de o terminologie unanim acceptata privind substantele supuse controlului international ce au legatura cu traficul și consumul de droguri, motiv pentru care, in prezenta lucrare, tinand cont și de notiunile încetățenite in limba romana de-a lungul timpului, vom opera cu urmatorii termeni:

- **drogul** - substanta supusa controlului international, sintetizata sau extrasă prin diverse procedee din produse naturale, cu scopul de a fi utilizată, in afara cadrului medical, in vederea determinarii, in mod voluntar și conștient, a unor stări temporare de placere ce au la baza mutatii produse la nivelul functiilor organismului uman; termenul include, practic, toate stupefiantele și substantele psihotrope definite conform Conventiei Unice Asupra Stupefiantelor, adoptată în anul 1961 și modificata prin Protocolul din 1972 și Conventia Natiunilor Unite Asupra Substantelor Psihotrope din anul 1971;

- **precursorii chimici** - substante chimice supuse controlului international, utilizate in mod frecvent in diverse procese tehnologice legale ce nu au legatura cu drogurile, dar care pot fi utilizate, fiind esențiale, in sinteza și extractia drogurilor; termenul include practic toate substantele nominalizate in Regulamentul Nr. 3677 al Consiliului Uniunii (Europene) din 1990;

- **toxicomanul (consumatorul de droguri)** - persoana care consuma în mod sistematic droguri pentru a obtine conștient o anumită stare de placere;

- **dependența** - starea fizica sau psihica, ce rezulta din interactiunea organismului cu o substanță din categoria drogurilor, care implica nevoia de a lua substanța în mod repetat, pentru a reinstala starea de plăcere produsă de aceasta și pentru a evita suferinta;

- **sevrăjul** - stare psiho-fizica ce apare in situatia in care toxicomanul este privat de drogul consumat sistematic ce i-a indus starea de dependenta;

- **toleranța** - gradul de rezistenta a organismului uman la actiunea unei substante din categoria drogurilor; creșterea tolerantei implica marirea dozei de drog sau a frecventei de administrare a acestuia pentru obtinerea starii de placere pe care o determina;

- **halucinatiile** - percepții senzoriale din sfera vazului, auzului sau mirosului, care nu au corespondent în realitatea obiectiva, determinate de consumul unor substante din categoria drogurilor.

Așa cum se poate constata din definilia adoptata, drogurile reprezinta o clasa eterogena de substante a caror clasificare dupa un sistem riguros, științific, este imposibil de realizat, criteriile generale de clasificare a substantelor nefiind elocvente în acest caz.

In ceea ce privește starea de agregare, acest aspect nu este esential in caracterizarea unui drog și, cu siguranța, nici substantele de la care se pornește sau modalitatea de obtinere a acestora. O clasificare in grupe de compuși dupa structura chimica a drogurilor poate ca este mult prea riguroasa și, din punct de vedere social, nerelevant, criteriul privind efectele produse asupra organismului uman de consumul drogurilor, inasa, poate fi mult mai util in evaluarea lor. Cu toate ca, in majoritatea cazurilor, clasificările drogurilor dupa diverse criterii sunt incomplete ori irelevante pentru omul de rand, vom face, in continuare, o serie de aprecieri asupra acestor substante încadrându-le in diverse grupe și clase, in incercarea de a asigura o mai buna cunoaștere a lor.

Referitor la starea de agregare, trebuie sa remarcam ca majoritatea drogurilor sunt compuși solizi și o mica parte lichizi, care, in mod frecvent, *se intalnesc pe piata consumatorilor de droguri sub urmatoarele forme:*

- pulbere cristalina alba (cocaina, metamfetamina, ketamina, martina, heroina de inalta puritate etc.);
- capsule și tablete albe sau colorate (Ecstasy, amfetamina, Foxy, MDEA, Yaba, BZP etc.);
- pulbere colorata (heroina etc.);
- bulgari, granule și placute amorfe sau cristaline (hșișul, opiul, crackul de cocaina etc.);
- muguri sau frunze uscate și presate (cannabisul, khatul, marijuana, psilocybinul etc.);
- lichide (LSD, ketamina, GHB etc.).

Dupa modul in care drogurile soot introduse in organism, putem vorbi de:

- droguri destinate consumului oral (Ecstasy, Foxy, MDEA, LSD, mescalina, khatul etc.);
- droguri care se introduc in organism prill injectare (heroina, metamfetamina, ketamina, cocaina etc.);
- droguri care se fumeaza (hșișul, opiul, marijuana, cannabisul, ketamina, crakul de cocaina etc.);
- droguri care se prizeaza (cocaina, heroina etc.);

Dupa modalitatile de obtinere a drogurilor, putem face urmatoarea clasificare:

- droguri naturale, ce stint sintetizate de anumite plante, de obicei in frunzele, mugurii și florile acestora, care se recolteaza și se consuma ca atare (cannabisul, marijuana, psilocibinul, frunzele de coca etc.);
- droguri care se obțin prin procedee fizico-chimice de extractie și prelucrare din diverși compuși naturali (opiul, cocaina, heroina; morfina etc.);
- droguri de sinteza, obtinute prill procedee fizico-chimice fara implicarea unor compuși naturali (Ecstasy, metamfetaminele, 2C-B, LSD etc.).

Un criteriu mult mai palpabil pentru publicul larg este cel al efectelor pe care consumul de droguri le produce asupra organismului timan (sistemului nervos central), context in care, dupa efectul principal, se disting urmatoarele categorii de droguri:

- substante psiholeptice sau sedative (opiul, morfina, heroina, metadona, codeina, barbituricele etc.);
- substante psihoanaleptice sau excitantele (amfetamina, cocaina, khatul etc.);
- substantele psihodisleptice sau halucinogen-delirogene (mescalina, hașișul, LSD, psilocybina etc.).

Un criteriu mult mai riguros de clasificare a drogurilor, dar mai putin accesibil publicului larg, este cel al compozitiei chimice. Fara sa intram in amanunte, trebuie sa precizam ca majoritatea tipuri.lor de droguri se inscrie in clasa alcaloizilor și derivatilor acestora, o pondere redusa apartine clasei aminelor sau derivatilor lor și, intr-o foarte mica masura, altor clase de compuși chimici.

Mentionam, o serie de alcaloizi ce confera principiile active ale unor binecunoscute plante, precum:

- cucuta (*Conium maculatum*) - contine, in principal, alcaloidul cunoscut sub den urn ire a de coniiina, care a fost identificata și in plante ca patrunjelul cainelui (*Aethusa cynapium*) și rodul pamantului (*Arum maculatum*);
- rodiul (*Punica granatum*) - contine, in principal, alcaloidul cunoscut sub numele de pseudopelletierina, alaturi de izopelletierina și metilizopelletierina; (
- nuca de Betel (*Areca catechu*) - contine alcaloizii arecolina și guvacina;
- ricinul (*Ricinus communis*) - contine, in principal, și caloidul cunoscut sub numele de ricinina;
- tutunul (*Nicotina tabacum*) - contine, in principal, alcaloidul cunoscut sub numele de nicotina, alaturi de nicotirina, anabasina și anatabina;
- frunzele de coca (*Erythroxylon coca*) - cantin, in principal, alcaloidul cunoscut sub numele de cocaina, alaturi de higrina și cuschigrina; ,
- macul opiaceu (*Papaver somniferum*) - contine peste 20 de alcaloizi, dintre care cei mai importanp Stint narcotina, papaverina, laudanina, codeina, tebaina și rnorfina, aceasta din urma stand la baza sintezei heroinei;

- turta lupului (*Strychnos nux vomica*) - contine, in principal, alcaloizii stricnina și brocina, alaturi de vomicina și a și j3-colubrina;
- matraguna (*Atropa belladonna*), maselarișa (*Hyoscyamus niger*) și ciumafaia sau laurol porcesc (*Datura stramonium*)- contin o serie de alcaloizi dintre care cei mai importanti sunt atropina, hiosciamina și scopolamina;
- cornul secarei (*Secale cornutum*) - contine șase grope de alcaloizi, dintre care cei mai importanti sunt ergobasina și ergotamina, care prin hidroliza formeaza acidullisergic, ce sta la baza sintezei LSD-ului, compus halucinogen reprezentativ.

Opiul (*Papaver Somiferum*)

Papaver_somniferum

Opiul brut așa cum este extras din teaca macului opiaceu

Opiul brut uscat

Clasa: Opiacee (euforice)

Mod de obtinere: Din sucul secretat de tulpina, frunzele si capsulele imature ale unui anumit tip de mac

Aspect: Aspectul plastinei si culoarea cafeniu inchis

Efecte: In medicina opiul se foloseste in cantitati mici ca somnifer, calmant, analgezic, fiind mai ales utilizat ca materie prima pentru fabricarea legala a morfinei, a codeinei si a altorderivati.

Mod de consum: Fumat

Derivati:

Morfina

Clasa: Opiacee (euforice)

Efecte:

Anxietate Miscari involuntare ale globului ocular
Frisoane Constipatie Pupile microrate Crampe Stare depresiva si iritata Mancarimi Diaree
Ameteala Iritatii Imposibilitatea de a urina
Amorteala Rigiditate musculara Vise
Stare exagerata de bine Crize de lesin Gura uscata
Transpiratie Retentie de apa Inrosire a fetei
Sedare Carcei si crampe Crize
Voma Tremur Sentiment de plutire
Stare de rau Miscari musculare neecordonate Halucinatii
Agitatie Stare de slabiciune Dureri de cap
Reactii alergice Dureri abdominale Presiune crescuta/scazuta a sangelui
Pierdere a apetitului Gandire deviata Insomnie
Dureri usoare de cap Lezari accidentale

Mod de consum: Morfina poate fi luata pe cale orala, atunci cand este sub forma de tablete, dar poate de asemenea sa fie si injectata subcutanat, intramuscular sau intravenos; aceasta din ultima varianta este preferata de catre cei care sunt dependenti de acesta substanta.

Codeina

Clasa: Opiacee (euforice)

Efecte Alterarea perceptiei durerii in maduva spinarii si in creier. Afecteaza de asemenea si raspunsurile emotionale la durere. Au de asemenea si efecte stimulatorie deoarece blocheaza transmitatorii neuro-inhibitori. Efecte pe termen lung: sangerari stomacale vatarea rinichiului si ficatului, "mancarimi", constipatie, greata, mahmureala, pupile microrate, vedere neclara, slabirea vederii nocturne si de a conduce un autovehicul, incetinirea ritmului cardiac, dezorientare, convulsii, halucinatii, depresii, probleme sexuale, agitatie, tremur, crize.

Mod de consum Pe cale orala, subcutanat, intramuscular sau rectal. Mai poate fi fumata dintr-o foita de staniol ("fugarirea dragonului")

Heroina

(Diacetilmorfina, black tar, mud, smack, brown sugar, China white, Mexican brown, praf sau naftalina)

Clasa: Opiacee (euforice) Derivat semisintetic al morfinei

Aspect: De culoare alba, cenusie, roz, bruna

Efecte pe termen scurt: pupilele micșorate, pleoapele cazute, stare de depresie, apatie, greata, dependenta fizica ultrarapida, vomă, crampe, transpiratie, gura uscata, piele iritata, senzatie de greutate la extremitatile corpului, probleme cardiace si respiratorii, scaderea libidoului, carii, abcese, dinti cazuti, galbejeala. In cinci zile aceste efecte dispar.

Efecte pe termen lung: rigiditate musculara, vene sparte, contractia vezicii biliare, constipatie, perturbarea vederii, complicatii pulmonare (inclusiv pneumonie), boli hepatice, septicemie, SIDA. O supradoza de heroina poate provoca starea de coma sau moartea celui care o consuma.

Mod de consum Injectare (subcutanata, intramusculara sau chiar intravenoasa), dar sub forma de pudra poate fi prizata sau fumata.

Cocaina

Cocaina CRACK

Cocaina CRACK 1

Cocaina pudra

(Crack, coke, C, zapada, fulg, piatra.)

Clasa: Stimulante

Modul de obtinere Extrasa din frunzele de coca prin procedee chimice, cu ajutorul unui solvent ca petrolul sau kerosenul

Aspect Cristale bej sau brune; rafinata, este o pudra alba

Efecte Extazul(15-30 minute) este urmat de o depresie profunda, de irascibilitate, agitatie, oboseala mentala si de o mare dorinta pentru o alta doza.Efecte pe termen scurt: dilatarea pupilelor, ii curge nasul, este energic, euforic, sigur de sine si nu are pofta de mancare, cresterea temperaturii corpului, a ritmului cardiac si a presiunii arteriale, epilepsie, anxietate, amnezii, acte de violenta, instabilitate, panica, senzatia de persecutie; imediat dupa doza, dureri de cap de circa o ora, tremuraturi, senzatie de cald/rece; cateva zile de depresie.

Efecte pe termen lung: hepatita A, B sau C, paranoia, infarct cerebral sau miocardic, dureri abdominale, comportament agre- siv, halucinatii (care pot provoaca acte de automutilare, suicid, omor), dependenta psihica

Mod de consum Prizata, fumata (crack-ul este fumat in pipe de sticla), injectata

Amfetamina

(speed, black beauties, dexedrine, biphetamin)

Clasa Stimulante

Aspect Pulbere alba sau lichid cu miros aromat, de culoarea coniacului

Efecte asemanatoare cu cele ale adrenalinei: energie, euforie, dilatarea pupilelor, atentie, siguranta.

Efecte pe termen scurt: acnee severa, nervozitate, uneori paranoia sau agresivitate, cresterea pulsului si a presiunii sangvine, migrene. Efecte pe termen lung: ulcer, afectiuni ale vaselor sangvine, psihoza, malnutritie din cauza lipsei apetitului, stop cardiac. Poate afecta eficienta pilulelor contraceptive.

Mod de consum Oral (sub forma de capsule), prizate, fumate sau injectate

Metamfetamine

Clasa Stimulante

Aspect pulbere

Efecte pe termen scurt: indivizii devin mai energici, mai rapizi, mai încrezători, mai puternici. Efecte pe termen lung: insomnie, pierderea poftei de mâncare, grețuri, vomă, diaree, creșterea temperaturii, infecții și ulceratii ale pielii care rezultă din sgâncilirea bubițelor imagineare, stare paranoică, depresie, iritabilitate, anxietate, teamă nejustificată, creșterea tensiunii arteriale determinată de constricția vaselor sanguine, care poate determina dureri de cap, dureri de piept, ritm cardiac neregulat, accidente cerebrale, vătămarea ireversibilă a celulelor creierului cauzată de distrugerea micilor vase care irigă creierul, la femeile însărcinate determină nașteri premature, dezlipirea placentei și nașterea unor copii subponderali, probleme neuropsihiatrice, letargie.

Mod de consum înghițire, aspirare pe nas, fumat sau injectare

Steroizii anabolizanti

Clasa : Stimulante (versiunea sintetica a hormonilor masculini de testosteron)

Aspect Capsule cu un continut mare de apa sau lichid pe baza de ulei

Efecte Performante sportive, pentru a avea un look mai impunator, muschi mai dezvoltati. Efecte secundare: la barbati, cresterea sanilor (efect ireversibil), atrofierea testiculelor, reducerea cantitatii de sperma, instalarea sterilitatii; la femei, cresterea excesiva a parului pe corp, ingrosarea vocii, marirea clitorisului. La ambele sexe, caderea podoabei capilare, stimulare sexuala. Efectele abuzurilor: infarct miocardic, accidente vasculare, tumori hepatice, acnee, seboree, hepatita de tip B, SIDA, manii, depresii, suicid. Cresc irascibilitatea si agresivitatea, consumarea steroizilor in doze mari putand duce pana la posibilitatea comiterii de crime.

Mod de consum oral sau prin injectare. Steroizii sub forma de capsule raman in corp maxim 40 de zile, iar cei pe baza de ulei raman in corp mai multe luni.

Barbiturice

(amytal, nembutal, secondal, fenobarbital, barbs, red devils.)

Clasa Sedative (antidepresivele)

Aspect capsule rosii, albastre, galbene sau albe

Antidepresive puternice care incetinesc sistemul nervos central. Au efecte sedative, iar la doze puternice au efecte hipnotice. Sunt prescrise de catre medici pentru a trata insomniile, nelinistea si tensiunea. Unele dintre ele sunt folosite si pentru anestezii.

Efecte pe termen scurt: efecte similare cu betia - ameteala, relaxare sau agitatie, pierderea inhibitiilor, dezorientare, capacitate scazuta de articulare a cuvintelor, tremur slab, puls accelerat, acuitate vizuala scazuta. Barbituricele combinate cu alcool sau alte medicamente pot cauza coma sau moartea.

Efecte pe termen lung: dependenta, afectiuni hepatice, pulmonare, cardiace, renale, irascibilitate; abuzul poate provoca convulsii, iar supradoza - moartea.

Mod de consum pe cale orala sau prin injectare.

LSD

(acid lisergic dietilamid, acid, microdot, zahar, soare galben, LSD-25)

D-Lysergic acid diethylamide - LSD

D-Lysergic acid diethylamide – LSD 1

D-Lysergic acid diethylamide - LSD 2

Clasa Halucinogene

Modul de obtinere Produs de laborator

Aspect Lichid incolor si inodor. Se prezinta pe "suporturi" imbibate cu produs (sugativa, tesaturi, zahar sau pilule)

Efecte pe termen scurt: stare de euforie, probleme de constiinta, pupile dilatate, alterarea notiunii de timp, a perceptiilor vizuale si auditive, palpitatii, tremuraturi, panica, scaderea presiunii sangvine pana la colaps circulator, acte violente, necontrolate. Efecte pe termen lung: pot aparea uneori si la cateva saptamani, luni, alteori ani de la data ultimului consum, manifestandu-se sub forma de accese de panica (flash-back).

Mod de consum Se absoarbe pe cale orala in cantitati foarte mici.

Ecstasy

(MDMA, Adam, XTC, Disco Burgers, New Yorkers)

Ecstasy

Ecstasy

Clasa Halucinogene

Drog sintetic psihoactiv

Aspect Tablete sau pudra alba

Efecte pe termen scurt: pupilele dilatate, temperatura corpului foarte mare, dezinhibitie, usurinta de a comunica si de a intra in contact cu ceilalti, bufeuri de caldura, dezinhibitie, cateodata greata; 5-8 ore dupa insomnii, contractii musculare (dificultate in urinare); dupa 48 de ore, depresie, ganduri morbide, cosmaruri. Efecte pe termen lung: probleme psihologice, panica, tahicardie, epilepsie, leziuni hepatice, cardiace si cerebrale, degradarea ireversibila a creierului, moarte provocata de hiper- termie

Mod de consum Priza, inghitire

Canabisul

(*canepa indiana, iarba, buruiana, kif, ganja, shang*)

Canabis

Canabis seminte

canabis ulei

canabis seminte si diverse combinatii

Clasa Halucinogene

Aspect Planta care seamana cu tutunul si atinge sase metri inaltime; principalul compus al sau este THC (beta-9-tetrahidrocanabinol), care are un rol asemanator substantelor chimice naturale secretate de creier si care actioneaza la nivelul sistemului nervos central.

Efecte pe termen scurt: ochi rosii, relaxare, confuzie, gura uscata, puls marit, marirea sensibilitatii vizuale si auditive, veselie, oboseala, panica, paranoia, probleme respiratorii; in combinatie cu PCP (praful ingerilor) poate provoca halucinatii, coma sau moarte. Efecte pe termen lung: probleme respiratorii, afectiuni cerebrale sau pierderea memoriei, dedublarea personalitatii; la persoanele mai sensibile - halucinatii, sentimentul persecutiei, cancer.

Mod de consum Marijuana si hasisul se fumeaza ca o tigara ("joint") sau pot fi mancate (efectul este mai puternic). Uleiul de cannabis este picurat pe o bucata de zahar pe tigara

Hasis

Clasa Halucinogene

Modul de obtinere Preparat din rasina de cannabis care se amesteca cu ceara

Aspect Pachete sau cocoloase maro sau negre

Efecte pe termen scurt: betie euforica si expansiva Efecte pe termen lung: veritabile crize de depersonalizare (cannabism). Consumul indelungat, fie si in doza moderata, duce la o stare de apatie si de lenevie, la alterari ale bronhiilor, la o imbatarire prematura, la o slabire a sistemului imunologic si la tulburari ale gandirii.

Mod de consum Se fumeaza sau se mananca

Marijuana

Clasa Halucinogene

Modul de obtinere Preparata din frunze si flori uscate de cannabis

Efectele Insomnie Dificultati in mentinerea notiunii timpului, memorie redusa pe termen scurt sau impartiala. Reducerea capacitatii de realizare a actiunilor care cer concentrare si coordonare. Precum sofatul. Cresterea ritmului inimii. Pericole cardiace potentiale pentru cei predispusi la boli de inima. Gura si gat uscate. Scaderea inhibitiilor sociale. Paranoia, halucinatii. Memorie pe termen scurt impartiala sau redusa. Capacitate de intelegere redusa sau partiala. Motivatie si cunoastere modificate ingreunand achizitia de noi informatii. Paranoia. Dependenta psihologica. Deficiente de invatare si memorie, perceptie si dificultati de rationare. Vorbire, ascultare efectiva, gandire, asimilarea cunostintelor si rezolvarea problemelor. Formarea conceptelor. Neliniste intensa si accese de panica

Efectele pe termen lung : cresterea riscului de cancer, scaderea nivelului de testosteron si de spermatozoizi la barbati, cresterea nivelului de testosteron la femei si a riscului de infertilitate, placere sexuala scazuta sau disparitia ei, dependenta psihologica necesitand cantitati mai mari pentru a ajunge la aceeasi placere

Mod de consum Majoritatea utilizatorilor ruleaza marijuana intr-o tigara (numita "joint"). Drogul mai poate fi fumat in pipe de apa. Unii amesteca marijuana in mancare sau o folosesc pentru a fierbe un ceai.

Capitolul 3. Droguri licite și droguri ilicite

Cu privire la această distincție (pe care o considerăm din start artificială) despre drogurile permise (licite) și cele supuse anumitor regimuri restrictive, există o întreagă literatură scrisă¹, la ora actuală, în toată lumea. Cunoașterea regimului juridic de care se bucură un anumit drog califică, în mod concomitent, și activitățile economice ale căror obiect material este ori poate fi drogul respectiv. Din această aserțiune rezultă că separarea drogurilor licite și ilicite are la bază, în ultimă instanță, doar criteriul economic și, așa cum arată unii specialiști în materie, drogul este, într-adevăr, o marfă reglementată de lege.

Drogurile licite se divid, potrivit unor origini, la rândul lor, în droguri recreative și droguri utilitare. Experții francezi includ în categoria drogurilor ilicite produsele stupefiante (în afara cadrului prescripției medicale) cât și anumite produse neclasate ca stupefiante și deturnate de la folosirea lor normală (dizolvanți, solvenți, ciuperci halocinogene, substanțe de sinteză, medicamente dezinhibitoare etc.).

În rândul celor dintâi întâlnim: alcoolul, ceaiul, cafeaua, tutunul, cola, betelul etc., iar printre cele din urmă – produsele farmaceutice și chimice cu multiple utilizări terapeutice. Drogurile recreative nu sunt, cu rare excepții, îngădite în ceea ce privește fabricarea, depozitarea, transportul, deținerea și consumarea. Cele din a doua categorie fac însă obiectul unui regim juridic bine stabilit, căutându-se pe această cale, prevenirea deturnării lor din circuitul legal și alimentarea piețelor subterane de consum. Această distincție ne obligă să revenim la clasificarea drogurilor de către documentele internaționale, când, după cum am văzut, divizarea între utilizarea legală și cea ilegală era hotărâtă doar de utilizarea lor terapeutică ori științifică. Condiționată, așadar, de artificiala clasare, ambigua distincție dintre drogurile licite și cele ilicite este însă foarte importantă pentru noi și sub aspectul juridic, nu numai cel economic.

Printre drogurile recreative – licite – se numără alcoolul, ceaiul, tutunul, în continuare prezentând succint efectele acestora.

Alcoolul, motivat (aniversări, recepții etc.) sau nu, reprezintă un obicei cotidian din viața fiecăruia dintre noi, încât trecem cu o ușurință de neiertat, peste faptul că acesta este unul dintre drogurile cu proprietăți dependogene marcante.

Deși ne semnificative la prima vedere, consecințele consumului de alcool nu sunt de neglijat:

- alcoolul afectează sistemul nervos central al consumatorului, îi reduce funcțiile cognitive și îl face indiferent la tot ce se întâmplă în jur, ajungând la un timp un „mare absent”;
- atacă vorbirea consumatorului și îl împiedică să se facă înțeleș – vorbirea, fiind al doilea sistem de semnalizare, reprezintă principalul mod de exprimare și comunicare între oameni;
- scade acuitatea vederii consumatorului și îl expune accidentelor;
- estompează logica. Logica specifică ființei umane în evoluția sa conduce la progres și civilizație, întrucât fără rațiune viitorul nostru înseamnă doar degradare fizică și mizerie morală².

Tutunul conține nicotină (alcaloid) care se regăsește în țigări, tutun pentru pipă, trabucuri, plasturi și ajunge în organism prin fumat, mestecat sau absorbție cutanată³.

În afară de nicotină, fumul țigărilor conține circa 4.000 de substanțe chimice, dintre care enumerăm: gudronul, monoxidul de carbon, amoniacul, cianura, arsenicul, crezolina, fenolina, D.D.T., piridina, nichelul ș.a.

Tutunul, dincolo de alura de falsă virilitate pe care o dă celor care îl utilizează, poate cauza:

- creșterea tensiunii arteriale, iritarea mucoasei nazo-faringiene și a laringelui, convulsiile, starea de slăbiciune musculară, colapsul, lezarea mucoaselor buzelor;
- cancer localizat la gură, căile respiratorii sau la plămâni⁴ ;

¹ Bercheșan V., Pletea C „Drogurile și traficanții de droguri”- Pitești: Ed. Paralela 45, 1998, p. 58-59.

² Popescu L., Verman D. Ghidul Voluntarului.- Constanța: Ed. Ex Ponto, 2002, p. 16.

³ Ardelean H. ș. a. Droguri și toxicomani.- Oradea: Ed. Europrint, 2001, p. 23

⁴ Popescu L., Verman D. Ghidul voluntarului.- Constanța: Ed. Ex Ponto, 2002, p. 17//Gorun G.Ș.- Op. cit., p. 127.

Cafeina (cofeina) este un alcaloid extras din boabe de cafea, din frunze de ceai etc. Întrebuințat în medicină ca tonic al sistemului nervos central, cardiac etc. Cafeaua, alături de tutun și alcool, sunt considerate „toxice de plăcere” și reprezintă droguri foarte accesibile, larg răspândite și utilizate, fiind consumate de cele mai multe ori împreună⁵. În mod curent, ele nu pun probleme individuale și sociale, însă abuzul, consumul exagerat al acestora, poate determina efecte nedorite și induce dependență⁶.

Substanțele volatile sunt acele substanțe chimice organice ce emană vapori cu proprietăți psihoactive, care, la prima vedere, cu greu ar putea fi etichetate droguri. Consecința „aspirării” de substanțe chimice se poate manifesta prin: sufocări, leșinuri, convulsii, stopuri cardiace, afecțiuni hepato-biliare, leziuni cerebrale, boli de plămâni, cu caracter temporar sau permanent.

Convenția unică asupra stupefiantelor din 1961 arată că drogurile ilicite, așa cum sunt ele definite în lege, reprezintă substanțe ori produse naturale, sintetice sau semisintetice care, consumate în mod inutil și în afara prescripțiilor medicale, în exces, conduc la dependență sigură a consumatorului față de ele. În toată lumea aceste substanțe sunt supuse unui regim strict tocmai din cauza efectelor negative la care se poate ajunge, fiind considerate substanțe psihotrope și supuse controlului internațional.

Omenirea a devenit conștientă de pericolul traficului și consumului ilicit de droguri o dată cu amplificarea acestuia și descoperirea efectelor nocive asupra organismului, fapt pentru care organizațiile internaționale au adoptat o serie de convenții pentru îngrădirea și chiar interzicerea acestuia.

În pofida apariției și concurenței unor noi forme de criminalitate – sau poate tocmai de aceea – și cu toate eforturile umane și financiare depuse în ultimii ani de comunitatea mondială, fenomenul consumului și traficului de droguri reprezintă încă o tristă permanență a începutului de mileniu și o sfidare mereu prezentă pentru serviciile de aplicare a legii.

Ca atare, putem aprecia că efectele consumului de droguri, indiferent de sfera din care provine (licită sau ilicită), se resimt nu numai pe plan social ci și sub aspect juridic.

Astfel, pentru drogurile apreciate tradițional ca fiind licite, consumul este nerestrictiv, putând fi comercializate pe orice piață, încurajându-se chiar promovarea și publicitatea lor, pe când în ceea ce privește regimul juridic al drogurilor considerate ilicite, acesta este total diferit, în sensul că producția și vânzarea sunt sever încorsetate, iar propaganda în favoarea lor este considerată ca fiind apologie și ca atare este nepermisă și sancționată penal.

Drept urmare, calificarea juridică în acest caz este diferită: „consumul devine abuz, comercializarea se transformă în trafic, promovarea devine incitare”.

Ca o altă consecință, dacă pentru drogurile licite se aplică regulile economiei de piață, cu valențele sale, pentru cele considerate ilicite se instituie, în schimb, un riguros program de contracarare, la toate nivelurile, în scopul eradicării lor. Pe de altă parte, se impune să evidențiem și faptul că această distincție arbitrară ori chiar cu semnificație politică are numeroase conotații și de altă natură, care alimentează mișcările născute pe plan internațional dar și la nivel național, tot mai numeroase, ce solicită dezincriminarea penală pentru consumul unor droguri ilicite.

⁵ Alecu Gh.- Op. cit., p. 38.

⁶ Gorun G.Ș.- Op. cit., p. 171

Capitolul 4. Caracteristicile, evoluția și tendințele manifestate de traficul ilicit și abuzul de droguri

Traficul de droguri prezintă o serie de caracteristici generale desprinse din numeroasele anchete efectuate de organismele naționale și internaționale însărcinate cu prevenirea și reprimarea acestui flagel al lumii contemporane.

Caracterul comercial și organizat al traficului ilicit este dat de legea cererii și ofertei și de faptul că obținerea unor profituri cât mai mari pe această cale este unicul scop al rețelelor de transport și de vânzare al drogurilor.

Caracterul clandestin este ilustrat de faptul că cei care dirijează acest trafic sunt necunoscuți pentru marea masă a traficantilor de rând, camuflându-și activitățile ilegale în anumite acțiuni permise de lege. Intermediarii în acest trafic sunt aleși în funcție de posibilitățile de deplasare pe care le oferă profesia sau calitatea lor uzând frecvent de identități false.

Profiturile obținute de pe urma afacerilor cu droguri sunt plasate în general, în țări ale căror bănci admit practicarea unor conturi bancare anonime și le garantează secretul.

Luarea în considerare a riscului este o altă caracteristică, motiv pentru care itinerariile și modurile de operare folosite variază în funcție de anumite dificultăți cunoscute sau prevăzute. Sunt preferate rute indirecte și mai lungi, dacă prezintă mai multă siguranță, intermediarii sunt schimbați, dacă pot fi descoperiți, iar uneori chiar suprimați, dacă „vorbesc prea mult”.

Legătura cu mediile criminale este o altă caracteristică importantă a traficului ilicit de droguri. Sunt foarte multe cazurile în care traficantii de droguri au legături cu bande organizate specializate în exploatarea prostituției, a jocurilor clandestine, precum și în falsificarea și plasarea de monedă falsă. Pe de altă parte, foștii specialiști ai hold-up-urilor ori proxeneții se reconvertesc în traficantii de droguri.

Traficul individual este o ultimă caracteristică a traficului internațional de droguri. Numeroși indivizi originari din zonele producătoare de droguri efectuează pe cont propriu transporturi de mici cantități de drog, în special frunză și rășină de cannabis și substanțe psihotrope.

De-a lungul istoriei, fenomenul drogurilor a avut o evoluție ascendentă, de la simpla folosire în scopuri medicale și terapeutice de către vindecători, în perioada antică, până la cultivarea, producerea și comercializarea acestora de către rețele infracționale aparținând crimei organizate, în perioada contemporană.

Evoluția traficului și consumului ilicit de droguri din România în perioada 1999-2003 reflectă o tendință ascendentă, evidențiată de nivelul crescut al confiscărilor de droguri. Din datele statistice existente rezultă că în anul 2002, în România, a fost capturată o cantitate de droguri mai mare decât pe întreg parcursul ultimilor 10 ani. Astfel, dacă din 1991 și până în anul 2001 au fost depistate 35.000 kg de droguri, în anul 2002 au fost confiscate peste 43.000 kg⁷.

Așadar, în cursul anului 2001 consumul de droguri s-a extins pe întreg teritoriul țării, cuprinzând segmente diverse ale populației, gama de droguri utilizată fiind extinsă, incluzând cannabis, amfetamine, heroină, opiu, cocaină. Calea de administrare diferă în funcție de drogul utilizat, dar și de efectul pe care consumatorul de droguri îl urmărește. S-a extins uzul unor medicamente cu conținut psihotrop, al benzodiazepinelor și barbituricelor administrate direct sau în amestec cu alcool. S-a constatat că fumatul țigaretelor care conțin cannabis sau marijuana a luat amploare în rândul elevilor. Au fost semnalate frecvent decese cauzate de utilizarea în supradoză a drogurilor.

⁷Strategia Națională Antidrog în perioada 2003-2004, cap. IV, secțiunea I 1b// Hotărârea Guvernului României nr. 154/2003, Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 111 din 21.02.2003;

Datele obținute în urma studiului respectiv ne permit să concluzionăm că în România:

- se înregistrează creșteri în ceea ce privește numărul consumatorilor;
- există pericolul escaladării unor boli cu transmitere virală de tipul HIV – SIDA, hepatita C etc., ca urmare a expansiunii formei de consum prin injectare;
- se dezvoltă rețeaua de distribuție, prin atragerea în activități de acest gen a unor persoane impulsionate de necesitatea de a-și procura droguri pentru consumul propriu;
- crește numărul cetățenilor români implicați în activitățile de trafic – în calitate de curieri, depozitari, intermediari – și se amplifică rolul lor în distribuire;
- veniturile deosebite obținute în îndeamnă pe dealeri să se implice mai activ în activități de spălare a banilor, racolând în acest sens specialiști din domeniul economic și financiar-bancar. Se vor înmulți faptele de corupere a funcționarilor și altor persoane cu funcții oficiale;
- se vor extinde relațiile cu organizațiile criminale ce acționează în străinătate, colaborarea va fi directă, cu intermediari din ce în ce mai puțini;
- a crescut și va crește pericolozitatea infractorilor implicați (în special prin achiziționarea de armament sau prin apelarea la serviciile unor criminali profesioniști);
- având în vedere lipsa unei rețele sanitare capabile să preia toxicomanii și să asigure un tratament corespunzător, numărul celor care apelează la aceste servicii va fi redus și astfel se vor înmulți cazurile de deces, consecința administrării unor supradoze etc.

Pe plan internațional în ultimi ani, a apărut ideea liberalizării controlului narcoticelor, pentru a se încerca forme de control mai permissive, ca de exemplu neincriminarea posesiei de mici cantități de drog pentru uzul propriu, posibilitatea prescrierii acestor substanțe celor dependenți, de către medici, ori vânzarea drogurilor fără restricții. Astfel de sugestii au fost promovate de savanții doctrinari în domeniul juridic din Olanda și anumite state din S.U.A.

Propunerile formulate au vizat neincriminarea posesiei pentru uzul personal și consumul unor cantități mici de droguri, în timp ce comercializarea ar fi considerată, în continuare, infracțiune. În practică, aceasta ar conduce la procurarea unor cantități de drog de pe stradă. Se mai avansează ideea ca medicii să aibă în mod legal posibilitatea prescrierii unor substanțe stupefiante, celor cunoscuți și înregistrați ca dependenți de droguri. De asemenea, legalizarea trebuie să reprezinte abolirea completă a controlului guvernamental și să permită vânzări libere ori manifestării acestui monopol ca în cazul alcoolului, instituindu-se taxe mărite, restricții de vârstă etc.

Riscurile asociate consumului moderat de drog au fost mult exagerate. Cercetările din ultimele decenii au arătat că toate tipurile de narcotice dăunează sănătății, provocând dependență și neputându-se realiza un consum moderat, deoarece organismul cere în continuare drog, chiar dacă acesta este dăunător.

Este greșit să pedepsești boala în sine. Se incriminează în legislație operațiunile și folosirea drogurilor și nu dependența în sine. O societate nu are nici un drept să interzică membrilor săi să consume droguri pentru a-și influența psihicul. Prin Convenția Internațională a Națiunilor Unite privind Drogurile⁸ s-a arătat că acestea pot fi folosite numai în scop medical și științific. Folosirea drogurilor pentru uz personal, în scopuri recreative, religioase ori pentru a-și provoca halucinații nu este permis de vreme ce drogurile nemedicale includ și riscuri majore atât pentru individ cât și pentru societate.

Interzicerea drogurilor a făcut ca acestea să prezinte un mai mare interes, ca în cazul fructului oprit. Motivul pentru care drogurile sunt considerate excitante este că provoacă efecte plăcute, cel puțin la început, creând în timp dependența care împinge consumatorul să-și procure cu orice preț sursa plăcerii. Faptul că dependența este greu de contracarat este un motiv important pentru a controla drogurile.

⁸ Convenția unică a stupefiantelor, încheiată la New York la 30 martie 1961, amendată prin Protocolul de la Geneva din 25 martie 1972, la care România a aderat prin Decretul nr. 626/1973//Buletinul Oficial, partea I, nr. 213/1973.

Controlul drogurilor a creat o oportunitate de îmbogățire pentru syndicatele crimei și a generat infracțiuni grave care ar dispărea dacă drogurile ar fi legalizate. Profiturile sunt posibile prin generarea dependenței la toxicomani care sunt dispuși să plătească sume enorme pentru achiziționarea drogurilor și satisfacerea nevoilor. O piață liberă ar face ca și mai mulți oameni să devină dependenți, creând profituri și mai mari producătorilor. Dacă societatea prin educație, tratament și sancțiuni penale elimină aceste necesități, syndicatele crimei ar fi private de profit.

Prin prescrierea legală a drogurilor pentru dependenți, sub control medical, societatea iar scoate pe aceștia din circuitul pieței negre și i-ar elibera de nevoia de a comite infracțiuni pentru a-și plăti drogurile. Unele țări au încercat să implementeze acest sistem, prin prescrierea drogurilor către dependenți, aceștia fiind liberi să le consume în ce mod doresc, însă rezultatele au fost catastrofale. Izolarea socială este rezultatul direct al consumului de droguri, procurarea acestora devenind prioritară în fața oricărei alte nevoi, diminuând interesul față de societate. Libera comercializare ar însemna că tot mai mulți oameni ar fi scoși în afara societății.

Controlul drogurilor a avut un rol decisiv. Răspândirea drogurilor și creșterea posibilităților de procurare a dus la o creștere a numărului dependenților, care numai prin operațiuni stricte ar putea fi ținuți sub control. Nimeni nu poate estima nivelul pe care l-ar putea atinge consumul dacă s-ar proceda la legalizarea drogurilor.

Capitolul 5. Traficul ilicit de droguri si Terorismul

Atacurile teroriste de la 11 septembrie 2001 îndreptate asupra SUA au determinat o reorientare a modului de abordare a problematicilor referitoare la terorism și traficul de droguri, fenomene infracționale majore care afectează societatea începutului celui de-al treilea mileniu. Analiza ulterioară a datelor cu privire la cele petrecute la acea dată, precum și a celor cu privire la alte evenimente majore determinate de acțiuni ale grupurilor teroriste a evidențiat existența unor interferențe între terorism și traficul de droguri, ceea ce a făcut ca notiunea de narco-terorism să-și găsească tot mai mult locul în explicarea fenomenelor majore ce definesc actualul context socio-politic internațional.

Termenul narco-terorism definește derularea unor activități organizate și puse în practică de grupuri teroriste, grupuri care, direct sau indirect, sunt implicate în traficul de droguri, banii rezultați, parțial sau integral, fiind folosiți pentru finanțarea activităților respective.

Datele statistice și analiza derulării unor activități criminale majore evidențiază o serie de legături între traficul de droguri și alte forme de manifestare a criminalității organizate, precum jocurile ilegale de noroc, prostituția, traficul ilegal cu arme etc.. Legăturile dintre diferite activități criminale sunt determinate de faptul că grupurile implicate în acest gen de activități adesea interacționează, mai ales sub aspect teritorial.

Conexunile dintre traficul de droguri și violența în general bine cunoscute, întrucât alterarea funcțiilor la nivel mental în ceea ce-i privește pe toxicomani, conduce, de cele mai multe ori, la comportamente irresponsabile și violente, dar legătura cu terorismul este mult mai complexă și vizează, pe lângă posibilul consum de droguri din partea teroriștilor (mai ales a celor sinucigași), finanțarea activității acestora, în condițiile în care din traficul de droguri se obțin, relativ ușor, mari sume de bani. În fapt, posibilitatea unor legături stabile între grupurile criminate și cele teroriste nu constituie o noutate, în multe situații, chiar dacă fenomenele respective au fost investigate separat, au fost stabilite o serie de interferențe între acestea, noul mod de abordare impus după evenimentele din septembrie 2001 conferind o cu totul altă dimensiune fenomenelor respective și relațiilor dintre ele.

Globalizarea a determinat „o schimbare la față” a modului de derulare a activităților specifice criminalității organizate, valorificarea avantajelor oferite de tehnologie, finanțe, comunicații și transporturi, în strădania de acoperire eficientă a acestor activități, transformând liderii grupurilor ce le derulează în adevărați „antreprenori ai crimei organizate”. În aceste condiții, amenințarea pe care o reprezintă marile grupuri criminale implicate în traficul de droguri, care operează la nivel regional sau internațional, este cu atât mai evidentă, finanțarea terorismului cu bani proveniți din traficul de droguri trecând din sfera posibilului în cea a certitudinii.

Unul dintre cele mai relevante exemple în acest sens îl constituie cazul celebrului „antreprenor al crimei organizate columbiene”, Pablo Escobar, liderul Cartelului de la Medellín, care, în ultimele două decenii ale secolului trecut, a controlat comerțul cu cocaina la nivel mondial. Inițial un oarecare infractor stradal, prin implicare în traficul cu cocaina și punerea în valoare a vocației de lider, respectivul a ajuns relativ

repede sa dicteze in comerțul cu acest drog, context in care a reușit să-și creeze o avere imensa care l-a situat in randul celor mai bogati oameni din lume.

Utilizand imensa putere financiara de care dispunea, Pablo Escobar a reușit, prin coruperea unor functionari de rang inalt ai statului, columbieni și americani, sa exercite controlul asupra unor structuri cu putere de decizie și aplicare a legii din Columbia și SUA, avand in vedere asigurarea protectiei cartelului pe care-l conducea și acoperirea activitatilor ilegale in care acesta era implicat, precum și asigurarea legitimitatii banilor proveniti din traficul de droguri, prin introducerea lor in diverse activitati legale derulate in cele doua state. Prin utilizarea acelorasi mijloace de presiune, dublate de o serie de asasinat in randul unor politicieni, reprezentanti ai justitiei sau politiști, Pablo Escobar a reușit sa temporizeze adoptarea și punerea in practica a legii care prevedea posibilitatea extradarii in SUA a cetatenilor columbieni implicati in traficul de droguri.

Toate acestea, precum și organizarea și punerea in practica in anul 1989 a unui atentat cu bomba asupra unei curse apartinand liniilor aeriene AVIANCA au determinat o reacție dura din partea autoritatilor columbiene și americane, inceputul ultimei decade a secolului trecut marcand declanșarea unei adevarate vanatori a membrilor Cartelului de la Medellin, care a culminat cu impușcarea lui Pablo Escobar in anul 1993 și destructurarea gruparii pe care o coordona.

Deși nu a existat o legatura directa intre Cartelul de la Medellin și o grupare terorista consacrata, in ultima perioada a existentei sale acesta, ca urmare a modalitatilor de actiune utilizate, devenise practic o grupare terorista (oficial nu a beneficiat de acest atribut), Pablo Escobar fiind un precursor al narco-terorismului, care folosea puterea sa financiara in vederea promovarii și impunerii ambitiilor politice, apeland la practici deosebit de violente, specifice gruparilor teroriste.

Exemplul prezentat se poate constitui intr-un elementul de legatura in evolutia celor doua fenomene infractionale majore, traficul de droguri și terorismul international, spre ceea ce numim, in contextul actual, narco-terorism.

Datele pe care le detinem nu pot sa evidentieze o implicare directa a gruparilor teroriste in toate activitatile specifice traficului de droguri (cultivare, productie, stocare, transport, distributie etc.), existand o serie de particularitati specifice fiecarui caz in parte, dar ne conduc spre dovezi ale existentei unei dirijari a banilor proveniti din traficul de droguri spre gruparile teroriste. Probarea acestei ultime afirmatii este dificil de realizat, fiind practic imposibil de "marcat" banii care provin din traficul de droguri și sunt utilizati de gruparile teroriste, mecanismele fmanciare utilizate pentru aceste operatiuni fiind deosebit de sofisticate, derulandu-se de multe ori cu ajutorul unor sisteme financiare neconventionale (hawala), ce au la baza o serie de traditii, convingeri religioase și simpatii manifestate in plan politico-cultural.

Analizand conexiunile dintre traficul de droguri și terorism este necesar sa evidentiem diferentele pe care le presupune violenta asociata traficului de droguri și cea specifica narco-terorismului. In ceea ce privește violenta generata de traficul de droguri, aceasta se poate manifesta in randul consumatorilor, ca urmare a alterarii functionarii normale a mecanismelor specifice organismului uman, sau are ca tinte pe cei care produc perturbatii de orice fel activitatilor de trafic propriu-zise (Productia, transportul, distributia etq.) ambele directii de manifestare (conflicte intre toxicomani, conflicte intre grupari rivale, conflicte intre traficanti și autoritati etc.) fiind intalnite zilnic, la vedere, și afectează la scara mica ambientul social. In opozitie cu această situatie, terorismul presupune actiuni violente, motivate public, premeditate, cu impact major asupra

ambientului social și sunt îndreptate asupra unor „tinte necombatante”, cei care le pun în practică fiind, în cele mai multe cazuri, "invizibili".

Dacă implicarea grupurilor teroriste în toate etapele ce definesc traficul de droguri este aproape exclusă, se constată că acestea pot fi prezente mai mult întrucât înseamnă asigurarea unei protecții în legătură cu transportul drogurilor, depozitarea temporară, tranzitarea unei anumite regiuni, activitatea de producție în locațiile special amenajate, distribuția într-o anumită regiune etc.. După cum se poate constata, acest gen de activități nu presupune manipularea drogurilor, dar sunt activități care, în baza unor taxe de protecție, pot asigura fonduri pentru susținerea grupării teroriste aflată în discuție.

O altă modalitate practică de grupările teroriste pentru obținerea fondurilor necesare o constituie perceperea de taxe de la conaționali sau simpatizanți care sunt implicați în traficul de droguri, în schimbul trecerii sub tăcere a acestor activități (mai ales în situațiile în care traficanții se află în afara teritoriului național), situație ce nu implică efectiv gruparea teroristă respectivă în derularea traficului de droguri.

De asemenea, liderii unor grupări implicate în traficul de droguri pot decide să susțină financiar activitățile unor grupări teroriste care luptă pentru o cauză împărtășită și de traficanți, legătura fiind de natură ideologică-culturală.

În acest context, devine din ce în ce mai clar faptul că elementul de legătură dintre traficul de droguri și terorism rămâne banal, dezvoltarea unor conexiuni de profunzime între cele două fenomene infracționale intrând în domeniul cazurilor particulare.

Un exemplu în acest sens îl constituie activitățile grupărilor insurgente din Columbia și Burma, Armata Forțelor Revolutionare din Columbia (FARC) și, respectiv, United Wa State Army (UWSA), care provin din structuri politice de orientare socialistă, ce au activat legal în țările respective. În prezent acestea, fiind în afara legii, luptă împotriva autorităților pentru instaurarea unei noi puteri politice, derulând activități armate, inclusiv din cele specifice arsenalului grupărilor teroriste, având ca principală sursă de finanțare traficul internațional de droguri în care sunt implicate în mod activ.

O altă situație este cea a grupărilor teroriste care activează în Orientul Mijlociu (HAMAS, HEZBOLLAH etc.), fără a exista dovezi concludente privind implicarea lor în traficul internațional de droguri, dar care folosesc ca surse de finanțare fonduri ce provin, în mod direct sau indirect, din traficul de droguri, legăturile stabilite în plan ideologic și cultural între liderii acestora și cei ai unor grupări implicate în traficul de droguri fiind determinante.

În mod asemănător a fost finanțat și Partidul Muncitorilor din Kurdistan (PKK), mișcare politică revoluționară a etnicilor kurzi înființată în anul 1974, care, în perioada anilor '80, a inițiat o serie de activități teroriste, existând indicii că finanțarea acestora a fost susținută de puternicele familii kurde implicate în traficul internațional cu heroină, mare parte a membrilor acestora fiind simpatizanți ai PKK, dar nu participau direct la derularea activităților teroriste.

Complexitatea situației din Afganistan și faptul că o serie de exponenți ai grupării teroriste condusă de Osama bin Laden și-au găsit adăpost în regiune au determinat pe mulți să afirme că teroriștii sunt implicați în traficul cu heroină afgană pentru a-și asigura fondurile necesare existenței și continuării luptei pentru cauza pe care au adoptat-o. La aceasta a contribuit și faptul că guvernul afgan nu reușește să exercite un control real și

eficient asupra intregului teritoriu, in anumite regiuni autoritatea liderilor religioși fiind mult mai puternica, in contextul in care o parte dintre aceștia au legaturi directe cu traficantii de droguri.

Prin urmare, au existat voci care au sustinut faptul ca Afganistanul este un Darco-stat, aspect supradimensionat, in contextul in care guvernul afgan a intreprins o serie de masuri, fara precedent pe linia asigurarii stabilitatii interne a statului și a instaurarii ordinii de drept, procese aflate in curs de derulare, care presupun in mod obiectiv și o serie de compromisuri, eradicarea culturilor de mac și stoparea traficului cu heroina fiind deziderate cu un orizont temporar indepartat.

Amploarea acestor activitati justifica temerile comunitatii internationale, fiind evident ca banii proveniti din droguri joaca un rol important in sustinerea luptei intreprinse de diverse grupari locale impotriva guvernului afgan și a prezentei militare straine, in contextul in care acestea nu dispun practic de prea multe alternative de finantare. Se estimeaza ca la nivelul anului 2003, gruparile care desfășurau actiuni armate pe teritoriul afgan, multe avand exponenti ai talibanilor sau ai gruparii al-Qaida, au beneficiat pentru propria finantare de peste 150.000.000 \$ proveniti din traficul de droguri.

Nu exista date certe cu privire la implicarea acestor grupari in traficul de droguri, dar serviciile de informatii britanice și americane au obtinut o serie de elemente care certifica existenta unor legaturi stabile, bine conturate, intre exponentii acestor grupari și liderii celor implicate in traficul de droguri, aspectele ideologico-culturale fiind determinante in initierea și mentinerea lor. Tot in plan informativ s-a conturat faptul ca nationalistul afgan Haji Juma Khan este principalul coordonator al traficului cu heroină afgană dispunand de o infrastructura care-i permite sa traficheze heroina, prin Pakistan, spre principalele piete europene și sa furnizeze arme gruparilor teroriste care actioneaza pe teritoriul afgan, aflandu-se in legătura directa cu liderii acestora.

Aspectele prezentate vin sa confirme faptul ca traficul de droguri poate constitui una dintre principalele surse de finantare a terorismului international, dar nu există dovezi evidente privind implicarea gruparilor teroriste in traficul de droguri. Elementul de legatura intre traficantii de droguri și teroriști ramane banul, modalitatile in care se realizeaza efectiv finantarea acestora din urma fiind de o mare diversitate și complexitate, proces in care spalarea bani lor proveniti din vanzarea drogurilor joaca un rol deosebit de important.

Finantarea gruparilor teroriste se poate realiza fie direct, cu bani proveniti din activitati specifice criminalitatii organizate, dintre care traficul de droguri și perceperea unor taxe de protectie sunt dintre cele mai reprezentative, fie cu bani rezultati din activitati legale amorsate și intretinute in multe situatii cu bani obtinuti ilegal in urma unor activitati de natura criminala, precum și din donatii ale unor simpatizanti.

Trebuie avut in vedere faptul ca finantarea unei actiuni teroriste nu presupune sume foarte mari de bani (activitatea din 11 septembrie 2001 nu a ridicat costurile la mai mult de 500.000 \$), dar finantarea unei grupari teroriste presupune existenta unor importante sume de bani care sunt dirijate pentru organizarea activitatilor, recrutarea de noi membri, antrenarea și echiparea acestora și, in final, finantarea operatiunilor. In paralel, marile grupari teroriste investesc importante sume de bani in campanii mediatice, actiuni de influentarea unor lideri politici și derularea unor proiecte in plan social menite sa atraga noi simpatizanti.

In acest context, gruparile criminale sunt permanent preocupate pentru a gasi surse de finantare cat mai stabile, un rol important in aceasta directie jucandu-l derularea directa, dar mai ales prin intermediari (simpatizanti), a unor activitati economice care sa le asigure veniturile necesare și sa mascheze provenienta initiala a banilor rezultati, din activitati ilegale. Pentru aceasta gruparile teroriste apeleaza la expeti financiari care activeaza in cadrul unor firme special create, deruland o serie de tranzactii prin intermediul mai multor firme fantoma, ceea ce le asigura introducerea banilor in circuitul legal. Tot prin intermediul acestor firme sunt reciclati și banii obținuti de gruparile teroriste in urma unor donatii venite de la simpatizanti sau a colectarii unor taxe de protectie, casele de schimb valutar aflate sub controlul direct sau indirect al gruparilor teroriste jucand un rol deosebit de important in aceste activitati.

O alta practica pentru efectuarea unor plati, uzitata mai ales in Orientul Apropiat și cel Mijlociu, vizeaza folosirea sistemelor financiare informale (hawala), care se bazeaza pe existenta unui lant de brokeri ce realizeaza tranzactii cu bani, cash in baza unor conventii preexistente, intre aceștia fiind stabilita o îndelungata cooperare bazata pe relații de incredere ce ține, in general, de legaturile de rudenie dintre ei. De asemenea, pot fi folosite și bancile islamice, care opereaza mai ales in Asia și Africa, a căror functionare are la baza strict legea islamica ceea ce implica inexistenta unor norme de prevenire a spalarii banilor și a controalelor executate de autoritatile fiscale ce opereaza in aceasta directie.

Intrucat, la nivel international, au fost declanșate o serie de mecanisme menite sa identifice și sa blocheze sursele de finantare a gruparilor teroriste, acestea incearca sa se detașeze cat mai mult de activitatile ilegale care pot intra in vizorul autoritaților, sens in care apeleaza la intermediari, mai ales din randul simpatizantilor conationali care locuiesc de mai multa vreme in strainatate și nu au intrat in nici un fel in atentia autoritatilor.

Acest aspect de relativa nouitate ingreuneaza și mai mult sarcina autoritaților pe linia depistarii și blocarii surselor de finantare a gruparilor teroriste, devenind din ce in ce mai clara necesitatea derularii unor actiuni de cooperare la nivel regional și international, sustinute de aportul discret, dar eficient, al serviciilor de informații.

Aspectele prezentate in cadrul acestei lucrari au incercat sa evidentieze principalele repere ce definesc cadrul de manifestare al traficului și consumului de droguri in actualul context socia-politic international.

Bibliografie:

- Colonel Dr Damian Miclea – „Cunoasterea Crimei Organizate”, Ed Pygmalyon, Ploiesti, 2001
- Traian Liteanu, Teodoru Stefan, Constantin Stoica – „Traficul de droguri. Repere, dimensiuni si perspective”, Ed ANI, Bucuresti 2005
- Bercheșan V., Pletea C.- „Drogurile și traficantii de droguri” - Pitești: Ed. Paralela 45, 1998, p. 58-59.
- Popescu L., Verman D. – „Ghidul Voluntarului.- Constanța: Ed. Ex Ponto, 2002, p. 16.
- Ardelean H. ș. a. – „Droguri și toxicomani” - Oradea: Ed. Europrint, 2001, p. 23